

Spomienka na Eugena Mikóa – Komárno reformovaný cintorín –

17.05.2021 11:00

Suspírium: „Hospodin bol však s Jozefom, zľutoval sa nad ním.“ (IMojž 39,21)
Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 89: 1.19.: „Spievať chcem naveky o Božej milosti...“

Textus: Kniha proroka Jeremiáša 20, 9

„Povedal som: „Nebudem ho pripomínať a nepoviem už ani slovo v jeho mene.“ V srdci ma však slovo páľilo ako blčiaci oheň, zadržovaný v mojich kostiach. Snažil som sa ho v sebe zadržať, ale nevládal som.“

Láskyplné zhromaždenie, milí bratia a drahé sestry v Ježišovi Kristovi!

Jeremiáš sa musí naučiť jednu dôležitú informáciu: Maximálne sa pridržať Božieho slova. Nepokojná služba proroka sa začína. Jeho vnútro je ako blčiaci oheň. V jeho kostiach sa zadržiava zvesť. Páli ho, ale musí to povedať. Prežiera jeho vnútro moc Slova. Dráždi ho slovo, ktoré nikto iný nevyriekne len on. To, Božie. To, výsostné. To, nebeské. To, „živé a účinné.“ (Žid 4,12) To, človeka formujúce. To, ktorého základom je vocatio interna, povolanie Božie. Boh volá po zmene a ja, ako jeho služobník, zvestovateľ evanjelia, nemôžem umlknúť. Boh volá po inováciách v Izraeli. Boh vie o manipuláciách a manifestuje. Hospodin chce, aby v živote jeho vyvoleného národa kolovala živá a zdravá krv. Hospodin je rozhodnutý. Volá do sveta zvesťou, ktorá bolí a raní.

Jeremiáš je pevne rozhodnutý zdržať sa pri hlásaní Božieho slova: „Nie.“ V sebe zadržať Pánove slová znamená, akoby zadržať vlastný dych. Ublížiť si. Siahnuť na vlastný život. To všetko, čo prostredníctvom Jeho osoby Boh tlmočí, musí vyjsť do éteru. Von. Raz-dva. Von zo mňa, lebo to je zvesť pre Váš život, drahý Izrael. Síce, nie je to evanjelium, ale predzvesť hrozieb. Je to však pravda. Je to o Vás a pre Vás. Pre Vaše obrátenie. Božie áno na Váš život. Božie nie na Váš skutočný stav. Služba proroka. Služba, ktorej prorok síce chce veliť, ale On je a

zostáva iba prostriedkom. On je len naplnený džbán, ktorý je potrebné vyprázdniť. Boží služobník je prostriedok a nie veliteľ. Nad hrobom nášho službukonajúceho, Eugena Mikóa vyznajme pred Pánom, že bol činným prostriedkom v rukách Pánovým. Velenie svojej lode, kormidlo našej cirkvi mu Boh neodovzdal, ale zvesť, moc evanjelia, moc Slova s veľkým s áno.

Jeremiáš povedal: „*Ani jedno slovo v jeho mene.*“ A stal sa pravý opak: Všetky slová pre Jeho presväté meno. Nedá sa mlčať. Nedá sa utajiť skutočnosť. Či ma odvedú na galeje, či mi slobodu sľubujú, či mi darujú katedru, či mi odovzdajú všetku moc na tejto zemi, či ma zbičujú, ja musím to vyriechnúť. Božie slovo je mocnejšie ako prorok Jeremiáš. Božie slovo je nemenné. „[...] *tak sa stane s mojim slovom, ktoré my vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.*“ (Iz 55,11) Boh si želá. Hospodin to dosiahne. Pán má dôvod ho poslať. Nikto sa nemôže z polcesty vrátiť. Boh mu to nedovolí. V Jeho mene rozprávať je privilégium. Pre jeho presväté meno konať je poctená služba. Prorok si myslí, že nemá to zmysel. Prorok si uvedomuje, že má to jeden háčik. Ale... Boh sa rozhodol inak. To nie je o ňom. Božie slovo nie je o nás. Božie slovo nie je len pre nás. Kto sa odmlčí, odvráti svoju tvár od vôle nebeského Otca. Kto povie nie na Ním zverené slovo, zmätkuje. Nezvláda situáciu. Chce ukončiť svoju činnosť. Zabúda na to, že Boh všetko tvorí nové. (viď. Zjav 21,5) „*Staré veci pominuli, nastali nové.*“ (IIK 5,17)

V srdci ma to páli, nevládzem. Prekypuje to vo mne. To, čo nechcú počuť. To, čo ich nezaujíma. To, čo pre nich nie je smerodajné. To, čo chcú sami zmaríť. Božie Slovo a Jeho moc. Moc evanjelia. Moc Jeho slova. Nedá sa. Keď aj budem na smiech. Keď aj budem zosmiešňovaný. Keď aj Božím slovom a mojou osobou budú pohrdať. Musí to ísť zo mňa von. Von. Do éteru. Von. Von s ním, lebo je to silnejšie ako ja. Čistota Božieho slova mi nedovolí nerozprávať. Apoštolovia, Peter, Ján a Pavol, apoštolskí otcovia, cirkevní otcovia, predreformátori ako Ján Hus, John Wyclif, reformátori, Martin Luther, Ján Kalvín, Ulrich Zwingli vedeli,

že voco nie je exvoco. Čo vyriekli, za tým pevne stáli. Nevládali, lebo to, čo rečnili, bolo o mnoho silnejšie ako oni, ale Boh ich posilnil. Symbolum ecclesiae. Prvé symbolum ecclesiae je zvestovanie Slova Božieho. To stojí v strede reformovanej bohoslužby. Na Slove Božom a na jeho výklade stojí všetko. Sola Scriptura. „Nik totiž nemôže položiť iný základ než ten, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus.“ (IKor 3,11)

„Slovo sa stalo telom.“ (Jn 1,14) Slovo, ktoré bolo na počiatku, to Slovo bolo u Boha. Slovo: Zámer lásky. Slovo: sľub vernosti. Slovo: Emanuel, Boh s nami. Slovo: Ježiš. Slovo života. Slovo vykúpenia. To Slovo bolo Boh. „Povedal som“ – reční prorok. Učinil som: káže Hospodin. Nech nás všetkých upovedomí ten Pán, Kto svoje spásonosné skutky vykonal v Ježišovi Kristovi. Oživovateľ, Stvoriteľ, Vykupiteľ, Spasiteľ všetkých nás. Prosme i v tento čas: „Pane [...], povedz iba slovo a môj sluha uzdravie.“ (Mt 8,23) Kristus aj dnes volá: „vzpriamte sa, zodvihnite hlavy, lebo sa blíži Vaše vykúpenie.“ (Lk 21, 28)

Všetky slová iba v Jeho mene a pod Jeho vedením zavíšia svoj cieľ. Jeremiáš je príkladom toho, že nie je to také jednoduché. Prostriedky, služobníci Boží, zapálení Božím slovom sú tí, ktorí vedia, čo znamená osloviť ľud, prehovoriť pred cirkevným zhromaždením, označiť Kristovu loď, zaviesť ľud s Božím slovom do zaslúbenej zeme. Prorok hlása, ľud je prijímateľom Božích zaslúbení. „Povedal som“, ale Boh sa rozhodol inak, a moje vyznanie je a zostane: Prehovorím a podľa Majstra: „To Vám bude príležitosťou na svedectvo.“ (Lk 21,13) Amen.

Modlitba

Dobrotivý a láskavý Bože Otče náš v mene Ježiša Krista.

Bez potešenia nemožno žiť. Potešenie nie je v záplave slov. Potešenie je ako zmierňujúci balzam na boľavej rane. Potešenie je ako nečakaná oáza v nemilosrdnej púšti. Potešenie je dobrotivá tvár v Tvojej blízkosti, tvár niekoho, kto rozumie Tvojim slovám. „Obnov ma, Bože našej spásy.“ (Žalm 85,5a) „Pane volám i ja k Tebe skrúšeným srdcom. Zotri mi slzu z oka, Bože môj, ešte dnes, keď bolesť

prehlboká, nevládzem ťarchu niešť. Zotri mi slzu z oka, nevidím ďalej už, cesta je strmá, mokrá, stále je väčšia plušť. Zotri mi slzu z oka, ako soľ páli ma, vrýva sa, neodteká a môj breh podmýva. Zotri mi slzu z oka, lebo ja nemôžem, nech hlbšie nepremoká a ťažšie deň čo deň. Zotri mi slzu z oka a z hlbok pokvitne, porastie do vysoka semeno horčičné.“
(Andrej Hajduk: Zotri mi slzu z oka) Amen.

Modlitba Pánova

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého, lebo Tvoje je kráľovstvo, moc i sláva naveky. Amen.

Apoštolské vierovyznanie

Verím v Boha Otca všemohúceho, stvoriteľa neba i zeme; i v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol, zostúpil do pekiel, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odkiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. Verím v Ducha svätého, svätú cirkev obecnú, svätých obcovanie, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Požehnanie: „My sme totiž Boží služobníci, vy ste Božia roľa a Božia stavba.“ (IK 3,9) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 134: 1-3.: „Vy všetci, Bohu slúžiaci...“